

Tallorahwa maja-piddaminne.

Salwašte petu nink waisid tallo-assemid näeme, parrako Zummal! wäga saggede. Mitman paigan om waište nink kehwa tallude arw suremb kui hä nink nõuka tallude arw. Särane fant tallo om jo kawwest tutta ommist laggonuist nink kokkowajanuist honist, mes ossast kakkenu kattussoga, ehk kohhalt ilma kattusseta omma, korrato aija nink kassimata murroga, kun põllo-tõ riista põhho- nink assu-hunnikide al weddesewa. Sääal nättas latši pool allaste mušta, ärrakakkenu hamme wäel istwat; jea jongiwa murro; kairw om sissesaddanu nink kokkowajonu nink wäikessen kartohwli- nink oa-aijan omma loma haina sisse ärrauppunu. Üts ossa nurme om puusta; rba omma arwa nink wäiko päijega, kaste- nink robbi-hainatse nink kahro-karatse; tõu-willi om häddast haina sissest nätta. Kessa-nurme pääal om perremees omma wäikesse kõheto hobbese polel södmajal (prokosti ajal) eest wallale lassnu, et se kaugamba adra een ei jöw-wa hõljuda. Sääal närip sis se jöwweto ellai põllo weren haina nink perremees om seni kõt-tuli maan; — mõts-maa omma ammust ajast

passas ajetu nink sääal ei olle muud nätta kui paljast nink ärralahjonu sõtu; nidu omma mätliggatse nink paijo-wõssoga ärrakassunu. Süggisel ei jöw-wa perremees ennamb kui ennege ütte wäikest ossa ommast wõllast walla-magazini ärramasä. — Eggäüts tijap, mārane õnneto ots säratse majapiddamissele, nink mes suur kahjo sest mõisale nink walla-loggodussele tullep, ja kuis õnneto säratside waište perremeeste nink neide naište ja laste elokõrd nink põlw om. Ent mes ütsep käl ütš särane perremees omma waisusse si ollewät? — Temma ütsep: mul es olle üttege õnnie ei ka kõrdaminnemist; mulle tullu ütš wilja-hukkaminne mine tõise perran; mõisa orjus olli ülli suur nink ränk, ja temma kaibap weel mu willitsuste ülle. Ent selle wasta kostetas tälle: „sinna ollet mõistmatummal nink rummalal wiisil majapiddanu; sinna ei olle omme nurmi ni kõraperrast nink sel ajal harrinu, kui sündi; süggisel ollet sinna üttest ladast tõiste hullnu nink neid hobbesid, mes sinna ommast essast perrandasid, ni kawwa tõiste wasta ärrawahhetanu, kuni sulle ütš wanna hobbese-kont kätte jätse; — sinna ollet ajastajal häddast kum-nedat jaggo ommast nurmest wäitanu.“

Ent lakkem tük maad eddest, et meije ülle ütte häste petu tallo-maja näggemissest wõisse rõmo tutta. — Kui meije ülle ütte tassatse nink figest wõssust puhhastedu nidu ollime lānnu, mes pääal ennege mõnni pu arwaste siin nink sääal